

18.10.1991

Till arbetspensionsanstalterna

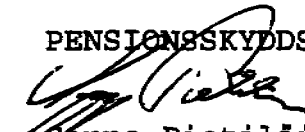
NYA REHABILITERINGSFÖRORDNINGAR

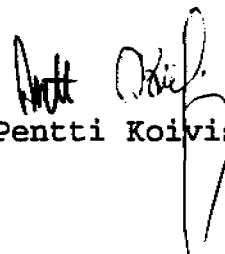
Lagarna om medicinsk rehabilitering och ändringen av sjukförsäkringslagen samt lagen om rehabiliteringspenning som hänför sig till revisionen av rehabiliteringen har sänts i cirkulär A 13/91 som bilaga.

I anslutning till rehabiliteringsreformen har två nya förordningar utfärdats. Republikens president utfärdade 23.8.1991 en förordning om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten (1161/91) och 27.9.1991 en förordning om ändring och temporär ändring av sysselsättningsförordningen (1217/91).

Förordningarna trädde i kraft 1.10.1991 liksom de övriga lagarna.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

Seppo Pietiläinen

Pentti Koivistoinen

BILAGOR

Förordning om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten (1161/91)
Förordning om ändring och temporär ändring av sysselsättningsförordningen (1217/91)

Nr 1161

Förordning**om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten**

Given i Helsingfors den 23 augusti 1991

På föredragning av social- och hälsovårdsministern stadgas med stöd av lagen den 27 mars 1991 om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten (610/91):

1 §*Yrkesinriktad rehabilitering för handikappade*

Yrkesinriktad rehabilitering för handikappade enligt 2 § lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten (610/91) är

1) undersökningar för att utreda rehabiliteringsbehovet och rehabiliteringsmöjligheterna,

2) arbets- och utbildningsförsök,

3) träning som syftar till att bevara och förbättra arbetsförmågan och vars mål är att göra det möjligt för rehabiliteringsklienten att fortsätta sitt arbete, om de åtgärder som har vidtagits på arbetsplatsen eller inom företagshälsovården inte är tillräckliga,

4) arbetsträning på en arbetsklirik eller någon annan motsvarande anstalt eller arbets-träning som av särskilda skäl ges som individuell service,

5) grundutbildning, vidareutbildning eller omskolning för ett yrke eller arbete som med tanke på det handikapp som sjukdomen, skadan eller lytet medför är lämpligt samt den allmänbildande utbildning och träning som är nödvändig för sådan utbildning,

6) övriga åtgärder som kan jämföras med dem som uppräknas i 1—5 punkten och som är nödvändiga med tanke på studier och arbete samt

7) beviljande av behövt och skäligt understöd samt räntefritt lån till rehabiliteringsklienten för att trygga hans sysselsättning i ett lämpligt yrke eller arbete som ger skälig utkomst, varvid understöd och lån för anskaffning av arbetsredskap och arbetsmaskiner endast beviljas om anordningarna tas i rehabiliteringsklientens personliga bruk och om de med tanke på hans handikapp är till väsentlig nytta för att han skall klara arbetet.

2 §*Hjälpmedel för gravt handikappade*

Sådana dyra och krävande hjälpmedel vid ordnandet och ersättandet av yrkesinriktad rehabilitering för gravt handikappade som avses i 2 § 2 mom. lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten är hjälpmedel som måste anskaffas individuellt på grund av de olägenheter sjukdomen, skadan eller lytet medför och som kräver en särskild teknisk nivå.

Till ordnandet och ersättandet hör att definiera behovet av hjälpmedel som den gravt handikappade behöver för att klara sitt arbete eller sin yrkesutbildning eller som är nödvändiga för utförandet av arbetet, att testa dessa hjälpmedel och ge dem till rehabiliteringsklien-

ten eller ställa dem till hans disposition samt att träna honom att använda hjälpmedlen, kontrollera användningen och ordna service av hjälpmedlen.

Ovan angivna hjälpmedel är också sådana dyra och krävande hjälpmedel för en gravt handikappad studerande i gymnasiet eller grundskolans högstadium som är nödvändiga för studierna, då behovet av dessa hjälpmedel baserar sig på en sådan plan för hur studerandens yrkesutbildning skall genomföras som har godkänts i enlighet med hans rehabiliteringsplan.

Vid tillämpningen av det lagrum som nämns i 1 mom. avses med gravt handikappad en person som på grund av de olägenheter som hans sjukdom, skada eller lyte medför inte klarar studier eller arbete utan de nämnda hjälpmedlen eller för vilken det annars skulle medföra oskäligen svårigheter eller ansträngningar att klara sig.

3 §

Medicinsk rehabilitering för gravt handikappade

I 3 § 1 mom. lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten avses med gravt handikappad en person, för vilken de allmänna medicinska och funktionella olägenheter som beror på sjukdomen, skadan eller lytet är så stora att de medför betydande svårigheter eller ansträngningar för honom att klara sig i hemmet, skolan, arbetslivet och andra livssituationer utanför offentlig anstaltsvård, och som kan klara sig med stöd av de rehabiliteringsåtgärder som avses i denna paragraf. Rehabilitering ordnas inte av folkpensionsanstalten, om den gravt handikappade vårdas på en anstalt som avses i 42 a § folkpensionslagen eller inom en sådan anstalts verksamhetsenhet.

Medicinsk rehabilitering för en gravt handikappad skall basera sig på en skriftlig rehabiliteringsplan som har uppgjorts med rehabiliteringsklienten för minst ett och högst tre år vid den enhet som svarar för vården av honom.

Långvariga rehabiliteringsperioder enligt 3 § 1 mom. lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten är

1) rehabiliteringsperioder som pågår utan avbrott mer än aderton vardagar på anstalter och

2) inom den öppna vården andra individuella rehabiliteringsperioder än de som genomförs

som anpassningsträning, om de ges hela den tid som nämns i rehabiliteringsplanen, dock minst ett och högst tre år.

Krävande rehabiliteringsperioder enligt det i 3 mom. nämnda lagrummet är individuellt planerade anpassningstränings- och rehabiliteringsperioder, som utgör intensifierade helheter bestående av flera än en verksamhetsform; förutsätter speciell sakkunskap och speciellt kunnande och ordnas i form av perioder av öppen vård eller anstaltsvård.

4 §

Skyldighet för rehabiliteringsklienten att lämna uppgifter

Rehabiliteringsklienten skall för folkpensionsanstalten reda ut de omständigheter som inverkar på avgörandet av hans rehabiliteringsansökan, rehabiliteringens innehåll och beloppet av förmånen samt meddela om rehabiliteringen avbryts och lämna andra uppgifter som behövs för utbetalningen av förmånen.

5 §

Undertecknande av folkpensionsanstaltens beslut

Beslut som avses i 5 § 2 mom. lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten skall undertecknas. Underskriften kan anbringas maskinellt, om beslutet har tillkommit vid maskinell databehandling eller genom tryckning.

6 §

Folkpensionsanstaltens meddelanden om sina beslut

Folkpensionsanstalten skall om sina beslut om yrkesinriktad rehabilitering vilka avses i 5 § 3 mom. lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten underrätta pensionsskyddscentralen och statens studiestödscentral före den 4 i varje månad i fråga om föregående månads beslut, om inte folkpensionsanstalten och den som tar emot uppgifterna har kommit överens om något annat.

Meddelandet kan ske med hjälp av elektronisk linjeöverföring eller i annan maskinspråklig form.

7 §

Ordnande av verksamheten

Folkpensionsanstalten kan ordna rehabilite-

ring som avses i denna förordning antingen genom att själv producera rehabiliteringstjänsterna eller genom att skaffa dem hos andra serviceproducenter.

Rehabiliteringsklienten eller producenten av den anskaffade rehabiliteringstjänsten ersätts för de behövliga och skäligena kostnaderna för rehabiliteringen. Rehabiliteringstjänsterna ersätts dock inte, om serviceproducenten får statsbidrag eller statsandel för denna verksamhet. Klienten ersätts för de behövliga och skäligena resekostnader som rehabiliteringen medför.

8 §

Annan yrkesinriktad och medicinsk rehabilitering

Den plan för användningen av medlen som avses i 4 § 2 mom. lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten och som gäller de tre följande kalenderåren skall tillställas social- och hälsovårdsministeriet före den 15 mars varje år.

Helsingfors den 23 augusti 1991

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Av planen skall framgå vilken annan yrkesinriktad eller medicinsk rehabilitering än den som avses i 2 och 3 §§ lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten som ersätts och ordnas av folkpensionsanstalten samt hur beloppet skall användas för förebyggande av sjukdomar, för forskning och utvecklingsverksamhet som gäller rehabilitering och förebyggande av sjukdomar samt för utgifter för ombyggnad av rehabiliteringsanstalter, som arbetar inom ramen för folkpensionsanstaltens samarbetsstiftelser, och andra anstalter som folkpensionsanstalten har understött och för driftssföd till dessa anstalter.

9 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1991.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Social- och hälsovårdsminister *Eeva Kuuskoski*

Nr 1217

Förordning

om ändring och temporär ändring av sysselsättningsförordningen

Given i Helsingfors den 27 september 1991

På föredragning av arbetsministern
ändras i sysselsättningsförordningen av den 11 september 1987 (737/87) 2 §, 6 § 1 och 3 mom., 8 §, 36 § 1 mom., 38 § 1 mom. 1 punkten och 50 § 2 mom.,
av dessa lagrum 36 § 1 mom. sådant det lyder i förordning av den 23 december 1988 (1121/88) och 38 § 1 mom. 1 punkten sådan den lyder i förordning av den 23 mars 1990 (291/90), samt fogas till 21 § ett nytt 2 mom., till 36 §, sådan den lyder delvis ändrad genom förordning av den 23 december 1988 (1121/88), ett nytt 2 mom. varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom. och det nuvarande 3 mom. blir 4 mom. i stället för det 4 mom. som upphävts genom förordning av den 1 juli 1988 (618/88), samt till temporärt förordningen ett nytt 11 a kap. som följer:

2 §

Specialtjänster för handikappade

Med handikappad avses en person vars möjligheter att finna lämpligt arbete, behålla sitt arbete eller avancera i arbetet är avsevärt begränsade på grund av ett handikapp, en sjukdom eller en funktionsnedsättning som har konstaterats på behörigt sätt.

Den specialservice för handikappade som nämns i 7 § 3 mom. sysselsättningslagen och som är avsedd att främja handikappades möjligheter att finna arbete och kvarstå i arbetet är följande, speciellt för handikappade ordnade verksamhet:

- 1) rådgivning, handledning och placering i arbetet.
- 2) utbildning som avses i lagen om arbetskraftpolitisk vuxenutbildning (763/90).
- 3) stödåtgärder som avses i 49 § samt
- 4) undersöknings- och vägledningsåtgärder som avses i 2 § lagen om yrkesvägledning.

6 §

Dispositionsplaner för statens arbetsanslag

Statens arbetsverk skall årligen tillställa arbetsministeriet en dispositionsplan för de arbetsanslag som används följande år och för den arbetskraft som skall sysselsättas med dem. I

dispositionsplanen för arbetsanslag skall ingå även de sysselsättningsanslag som används till investeringar.

Utöver dispositionsplanen skall arbetsverken tillställa arbetsministeriet sina verksamhets- och ekonomiplaner till den del de gäller arbeten som finansieras med arbetsanslag.

8 §

Godkännande av dispositionsplanerna och arbetsprogrammen

Statsrådet godkänner vid föredragning från arbetsministeriet den i 6 § nämnda dispositionsplanen för varje arbetsverk och arbetskraftsdistrikt.

Inom ramen för den av statsrådet godkända dispositionsplanen godkänner arbetsministeriet på framställning av arbetsverket hur arbets- och sysselsättningsanslagen samt arbetskraften skall disponeras för olika arbeten (*arbetsprogram*). Statsrådet beslutar dock i samband med att dispositionsplanen godkänns om inledande av sådana nya projekt vilka medför avsevärda kostnader, om deras kostnadskalkyler överstiger 10 miljoner mark. I samband med att dispositionsplanen godkänns fastställer statsrådet också arbetsprogrammet till den del arbets-

ministeriet och det ministerium som saken gäller inte har kunnat komma överens om det.

Med avvikelse från vad som stadgas i 2 mom. godkänner arbeidskraftsdistriktsbyrån inom ramen för de sysselsättningsanslag som anvisats för byråns verksamhetsområde, på framställning av den distrikts- eller lokalförvaltningsmyndighet som lyder under arbetsverket, arbetsprogrammet för ett projekt, om den myndighet som har gjort framställningen beslutar om genomförandet av projektet och om kostnadskalkylen för projektet inte överstiger 5 miljoner mark. Om arbeidskraftsdistriktsbyrån samt de distrikts- och lokalförvaltningsmyndigheter som lyder under arbetsverket dock inte är överens om arbetsprogrammet, skall ärendet hänskjutas till det ministerium under vilket arbetsverket lyder. Ministeriet godkänner i detta fall arbetsprogrammet efter att ha förhandlat om saken med arbetsministeriet. Om arbetsministeriet inte vid förhandlingarna godkänner ministeriets förslag till arbetsprogram, skall ministeriet i fråga föra ärendet till statsrådets finansutskott för behandling.

Efter att arbetsprogrammet har godkänts får arbetsverket samt de distrikts- eller lokalförvaltningsmyndigheter som lyder under det inom ramen för budgeten använda de anslag som ingår i arbetsprogrammet.

21 §

Påbörjande projekt

Sysselsättningsanslag kan med avvikelse från 1 mom. anvisas för understödande av ett projekt som avses i lagen om regionalt stödande av företagsverksamheten (1297/88), om anhållan om statsbidrag har lämnats in för behandling innan byggnadsarbetena inletts.

36 §

Allmänna förutsättningar för beviljande av stöd

Sysselsättningsstöd kan inom ramen för anslaget i statsbudgeten beviljas en arbetsgivare, som avlönar en handikappad eller en 18—24 år gammal person som anvisats arbete av arbeidskraftsbyrån, och som förbinder sig att utbilda honom i enlighet med en av arbeidskraftsbyrån godkänd plan eller som avlönar en arbetssökande som utan avbrott har varit arbetslös i minst tio månader eller som under de två senaste åren varit arbetslös i 12 månader. En

kommun eller ett kommunalförbund kan dock endast beviljas stöd för sysselsättning av en handikappad eller en sådan arbetslös som avses i 2 mom. Sådant stöd som här avses kan inte beviljas samfund som utövar politisk verksamhet.

Sysselsättningsstöd kan beviljas även arbetsgivare som avlönar personer vilka frigivits från fängelse och är svåra att sysselsätta och vilka har varit anmälda som arbetslösa arbetssökande vid arbeidskraftsbyrån.

38 §

Stödets belopp

I sysselsättningsstöd betalas per dag och person:

1) för sysselsättning av en handikappad eller en person som frigivits från fängelse det normala sysselsättningsstödet höjt med 70 procent, dock så att endast det normala sysselsättningsstödet betalas för det andra året, om arbetsgivaren sysselsätter personen i fråga i två år,

11 a kap.

Annan ersättning till arbetslösa

48 a §

Mottagare av stöd

Till en långtidsarbetslös som har varit anmäld som arbetslös arbetssökande vid arbeidskraftsbyrån kan för fullgörande av statens sysselsättningsskyldighet beviljas stöd för sysselsättning i vårdarbete som gäller barn under skolåldern eller äldre, handikappade eller sjuka som kräver vård eller för annat arbete eller verksamhet som planerats i ett åtgärdsprogram enligt 18 § 1 mom. sysselsättningslagen och som har som mål att förbättra förutsättningarna för placering i arbetslivet (*stöd för sysselsättning på eget initiativ*).

Stöd för sysselsättning på eget initiativ kan beviljas, om den långtidsarbetslösa samtycker därtill i stället för att utnyttja den möjlighet att arbeta som avses i 18 § 3 mom. sysselsättningslagen.

48 b §

Förutsättningar för beviljande av stöd

En förutsättning för beviljande av stöd för

sysselsättning på eget initiativ är att till sökanden för samma tid inte betalas

1) arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (602/84),

2) ålderdoms-, invaliditets- eller arbetslöshetspension enligt folkpensionslagen (347/56),

3) ålderdoms-, invalid-, arbetslöshets- eller deltidspension enligt arbetspensionslagarna,

4) i 9 § socialvårdsförordningen nämnt stöd för vård av åldring, handikappad eller kroniker i hemmet,

5) stöd enligt lagen om stöd för vård av barn i hemmet (24/85) eller

6) andra löner, arvoden eller ersättningar för utfört arbete.

Stöd kan inte heller beviljas, om sökanden sköter

1) ett barn till vars föräldrar eller andra vårdnadshavare betalas stöd som nämns i 1 mom. 5 punkten eller vårdbidrag enligt lagen om vårdbidrag för barn (444/69),

2) någon som utöver invaliditets- eller ålderdomspension får vårdbidrag enligt folkpensionslagen eller

3) en handikappad till vilken betalas handikappbidrag enligt lagen om handikappbidrag (124/88) eller stöd enligt lagen om service och stöd på grund av handikapp (380/87) för kostnaderna för avlönande av en personlig hjälpare.

48 c §

Stödets belopp och varaktighet

Som stöd för sysselsättning på eget initiativ betalas 90 procent av det normala sysselsättningsstödet. En person kan beviljas stöd för sex månader. Den arbetslöshetstid som berättigar till arbetsmöjlighet enligt 18 § 3 mom. syssel-

sättningslagen börjar efter stödtiden löpa på nytt från början.

48 d §

Försäkringar

Arbetsministeriet skall teckna försäkringar enligt 48 § för dem som får stöd för sysselsättning på eget initiativ.

50 §

Anställningsförhållandets varaktighet

Efter att en person utan avbrott har varit sysselsatt hos en eller flera arbetsgivare under den maximitid som nämns i 1 mom., kan han inte på nytt anvisas sådant arbete för vilket sysselsättningsanslag för avlöningskostnaderna har anvisats eller beviljats, innan han minst tre månader har varit anmäld som arbetslös arbetssökande vid Arbetskraftsbyrån. Detta stadgande tillämpas dock inte på en handikappad, en person som blivit frigiven från fängelse och som är svår att sysselsätta eller på någon som avlönats av ett statligt ämbetsverk eller en statlig inrättning eller kommun avlönad person och som utan avbrott under en kortare tid än två år har varit sysselsatt i uppgifter som behövs för planering och anordnande av arbets- och utbildningsplatser som är lämpliga för arbetslösa.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1991. Förordningens 11 a kap. träder dock i kraft den 1 januari 1992 och är i kraft till den 31 december 1992.

Helsingfors den 27 september 1991

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Arbetsminister Ilkka Kanerva